

Våren på väg!

Efter en riktigt grå och trädig vinter kan vi nu se fram mot en vår som vi hoppas ska bli ljus och mild – *millår* som man säger på skånska. Föreningen Gamla Lund kommer att bjuda på ett ganska fullmatat program där vi rör oss från medeltid och reformation till 30-talets nationella rörelser.

Föreningens stipendiat Hans Aarenstrup har belönats för sina sällsynt fina fotografier av vardagens Lund. Han har länge gått runt i staden och tagit bilder än här, än där, och på så sätt skapat en dokumentation av det slagman ofta saknar när en stads historia ska skildras. Det handlar inte om de välkända byggnaderna och pampiga ceremonierna utan om stadens människor och liv. Aarenstrup kommer att visa bilder och berätta kring dem i samband med föreningens årsstämma den 24 april. Då samlas vi för första gången i den nyrenoverade Stadshallen. Det blir spännande. Alla är förstås hjärtligt välkomna.

För några år sedan hotades apoteket Svanen, ett av Nordens äldsta, plötsligt och chockerande av nedläggning, men tack vare energiska krafter räddades det, och blommar nu igen. Föreningen Gamla Lund uppmärksammar apoteket i årsboken för 2023. Den belyser alla upptänkliga aspekter på denna vackra byggnad och verksamheten där under mycket lång tid. Rie Hägerdal är redaktör och många olika författare har bidragit.

Och förra årets vandring på Klosterkyrkans kyrkogård blev en sådan succé att vi erbjuder den en gång till.

Slutligen vill jag uppmana er alla att titta på föreningens facebook-sida, helst varje dag. Ni kommer att gilla det ni ser, och en hel del av er kommer att känna igen sig.

Än en gång, Glad Vår och välkomna!

Anna Svenson, ordförande

Foto: Bo Larsson.

Aktuellt planerande:

Riva eller renovera?

Förtätning eller bevarande av tidstypiska stadsmiljöer? Aktuellt planerande aktualiserar diskussion om 50- och 60-talens byggnation.

Nyligen har Gamla Lund tagit del av planförslaget till ny bebyggelse vid Landsdomarevägen. Förslaget innebär att tre huslängor i 2-3 våningar från 1962, ritade av Carl-Ossian Klingspor rivs och ersätts med fem punkthus i 4-5 våningar. 66 lägenheter tänkes ersätta med 120 nya. Huslängorna, i fasader och sadeltak i rött tegel, är tidstypiska för 1950-talet och det tidiga 1960-talet. De har loftgångar på entrésidan mot söder. Liksom hela det omgivande radhusområdet betraktas bebyggelsen som kulturhistoriskt värdefull men har inga skyddsbestämmelser i gällande detaljplan. En artikel i Sydsvenskan 21 december 2022 vittnar om att de boende trivs bra i längorna och att mitthuset har träffpunkten Möllaregården.

Det föreslagna nybebyggelsen har utan tvekan stora kvaliteter och är väl anpassad till

området. Om nybebyggelsen hade uppförts på en tidigare parkeringsplats eller liknande hade den varit ett tillskott till stadsmiljön, men det är ytterst tveksamt att riva välfungerande bebyggelse av kulturhistoriskt värde för att ge plats åt nybebyggelsen. Att rusta upp de befintliga byggnaderna är att föredra, även om detta också skulle kunna ha konsekvenser för nuvarande boende.

Gamla Lund diskuterar planen och kommer med ett yttrande i mars.

Detaljplanen lyfter en större fråga: Hur bör planeringen förhålla sig till de större bebyggelseområdena från 1950-, 1960- och 1970-talen och även senare, där frågor kring renovering kontra nybyggen kan uppstå under detta och kommande decennier? Det finns ett allmänt behov av förtätning för att bromsa utbyggnaden på jordbruksmark och ➔

Arkitekten Klingspor

Carl-Ossian Klingspor (1919–1985) gjorde en snabb karriär i Lund. Biträdande stadsarkitekt 1946, ordinarie från 1949. 1955 blev han stadsplanechef. Från 1961 hade han egen verksamhet. Genom sin breda verksamhet och mångsidiga arkitektur kom han i hög grad att påverka stadsmiljön från slutet av 1940-talet till början av 1980-talet. Carl-Ossian signerade stadsplaner som reglerade en stor del av 1950-talet utbyggnad av Lund.

Området vid Plommonvägen och Körsbärsvägen i Nilstorp, Stampenhagen (med Vintergatan, Saturnusgatan m.fl), småhusområdet i nordvästra Kobjer och mycket annat.

Som arkitekt kan man lyfta fram Värmlands nation (1949 och 1957), Rosengården på Pedellgatan, radhusen vid Tingshögsvägen och hans sista större arbete: kvarteret S:t Peter mellan Bredgatan och S:t Laurentiigatan, uppfört 1979-1980.

Arkitekterna som formade Lund – ett lexikon
Bo Larsson, redaktör

Mer om Carl-Ossian Klingspor kan man läsa i Gamla Lunds årsbok för 2020.

Vyer av de planerade punkthusen, Illustration: Jaenecke Arkitekter.

skapa mer mångsidiga stadsdelar, men det finns också en önskan av att bevara tidstypiska stadsmiljöer och byggnader, ofta med betydande arkitektonisk kvalitet. Det behövs en analys av vilka bebyggelsemiljöer som bör bevaras på längre sikt – en fortsättning på befintliga bevaringsplaner – och hur detta bör påverka detaljplanerna. Var går gränsen för vilka byggnader som bör q-märkas och när bör rivningsförbud införas? Detta gäller såväl bostadshus som skolor, institutioner, kontor- och annan verksamhetsbebyggelse. Detta blir kommande diskussionsfrågor, som bland annat kan aktualiseras av sjukhusplanerna.

Under senhösten 2022 sände Gamla Lund in yttrande till fler detaljplaner. Vi har varit positiva till att en ny skola uppfördes där La Strada en gång låg (i en gammal skolbyggnad). Vi hade önskat kortare, sammanbyggda byggnadskroppar framför den föreslagna långa byggnaden, men får acceptera det förslag som nu föreligger. Det är positivt att planen i någon form vill bevara det korta avsnitt av gamla riksfyrans som går genom planområdet – en av Sveriges första betongvägar. Vi har också önskat att den återstående delen av den gamla betongvägen fram till Innovationsvägen bevaras. Den är ju också en del av den gamla Getingevägen som har månghundraåriga anor.

Vi har också ställt oss positiva till två mindre detaljplaner i den historiska stadskärnan: För Magle konserthus (F.d. Frälsningsarmens byggnad på Magle Stora Kyrkogata 4) planeras en tillbyggnad mot Lunds stadsteaters brandvägg. Innergården bevaras men blir något mindre. Vi önskar att tillbyggnaden skall anpassas i volym, materialval och färgsättning till befintliga byggnader – det finns ingen illustration av tillbyggnaden.

På Stora Tvärgatan 2.4 föreslås en mindre tillbyggnad på gården, som ansluter väl till befintlig bebyggelse. Båda projekten följer traditionen i stadskärnan utan att påverka gatubilden. ■

Bo Larsson
Vice ordförande i Gamla Lund

Lämna synpunkter på de föreslagna ändringarna för Landsdomarevägen

Förslaget till detaljplan för Riksvapnet 3, Landsdomarevägen, hålls tillgänglig för samråd från den 16 januari till den 29 mars 2023. Under denna period kan du lämna synpunkter på förslaget. Antingen via e-tjänsten "Lämna synpunkter på en plan" som du hittar via www.lund.se/planerpagang, eller så skriver man till stadsbyggnadskontoret@lund.se.

Bild från Kulturen.

Moderniserad medeltidsutställning öppnar på Kulturen

Den 18 februari återinviger Kulturen den stora basutställningen *Metropolis – Lund och medeltiden*. Utställningen som togs fram av Claes Wahlöö i slutet av 90-talet har fått ett välbehövligt lyft utseendemässigt och en rad tidigare inte visade föremål lyfts nu fram. Den tematiska presentationen kompletteras med ett par bildspel, och nu finns också inslag av musik. Fyra nyproducerade filmer skildrar olika hantverk. Projektledare för moderniseringen har varit Gunnilla Gardelin. ■

Uppskattad kyrkogårdsvandring än en gång

Den 11 mars kl 10 blir det en kyrkogårdsvandring vid Klosterkyrkan. I Lunds stad är kyrkogården vid Klosterkyrkan den äldsta som fortfarande är i bruk. Tillsammans med Josefina Solberg, präst i Klosterkyrkan, går vi på kyrkogården och tar del av dess unika miljö och kulturhistoriska arv. Obligatorisk föransökan till: josefina.solberg@svenskakyrkan.se Vid behov upprättas en reservlista. Kyrkogårdsvandringen är kostnadsfri. Detta är ett samarrangemang mellan förening Gamla Lund och Sankt Peters Klosters församling.

Förra vandring i höstas, foto Anna Wahlöö.

FÖREDRAG I VÅR:

Sveriges nationella förbund i Lund under senare delen av 1930-talet

I ett föredrag på Kulturens auditorium den 23 mars berättar Lars Edgren om det jämförelsevis starka stöd den nationella rörelsen hade i Lund under mellankrigstiden.

Sveriges nationella förbund var den organisation inom den nationella rörelsen i Sverige på 1930-talet som hade starkast stöd. I andrakammarvalet 1936 nådde förbundet visserligen bara 0,9 procent av rösterna, men de två nazistiska partierna hade ännu färre röster. Starkast var partiet i norr och söder. Lund sticker ut; här nådde de nationella 6,2 procent av rösterna. Lundensare var också ledande företrädare i förbundet. Partiledaren Elmo Lindholm disputerade i latin i Lund och blev 1939 lektor vid Katedralskolan. Hans gode vän Sture Bolin blev professor i historia i Lund 1938. Samma år hade han huvudansvaret för att utarbeta SNF:s program.

SNF växte fram ur Sveriges nationella ungdomsförbund (SNU) grundat 1915. SNU fungerade som ett självständigt ungdomsförbund till Allmänna valmansförbundet, högerns valorganisation. År 1934 kom det till en brytning mellan högern och SNU. Den har ansetts vara en viktig brytpunkt i högerns historia. Först från denna tid tog högern klar ställning för den liberala demokratin. Inom SNU fanns starka antidemokratiska krafter och ett stort intresse för reaktionära och fas-

Valaffisch för De nationella, 1934. "Mot kulturdekadansen. Värna ungdomen och familjen. Rösta med de Nationella". Bild från Nordiska Museet.

cistiska tankar ute i Europa. För högerns del innebar brytningen med SNU ett avståndstagande från dessa idéer. Hur den gick till har forskningen ägnat mycket uppmärksamhet åt. Däremot finns det inte särskilt mycket forskning om vad som hände med de nationella efter brytningen med högern. De nationella under mellankrigstiden kan synas vara en marginell rörelse, men idag ser vi nya nationella rörelser växa sig starka på många håll. I sitt principprogram återoppar Sverigedemokraterna Theodor Holmberg som ett exempel på den socialkonservatism de eftersträvar. Holmberg var i början av 1920-talet ordförande i Sveriges nationella ungdomsförbund och han stod rörelsen nära till sin död 1935.

Vad stod SNF för? Var förbundet nazistiskt, fascistiskt eller kanske nykonservativt? Och varför stod det så starkt just i Lund? Föredraget ska försöka ge svar på dessa frågor. ■

Lars Edgren

Elmo Lindholm

Lars Edgren är professor emeritus i historia vid Lunds universitet. I sin forskning har han ägnat sig åt svensk social och kulturell historia. Han har särskilt intresserat sig för hantverkets historia under skråtiden och åt radikala rörelser under 1800-talet före den socialistiska arbetarrörelsen. År 2021 publicerade han boken *Stadens sociala ordning, Stånd och klass i Malmö under sjuttonhundratalet*. Under senare år har han också börjat intressera sig för den nationella rörelsen under mellankrigstiden.

**Fotograf
Thüring,**
Stortorget 4, Lund.
Visitfotografier med 1 större från
och med 5 kr. pr. dussin.
Kabinettsfotografier från och med
12 kr. pr. dussin
Alla olika större storlekar till mycket
billiga priser.
**Hållbart och förstklassigt
arbete garanteras.**
OBS! Till följe en del för-
ändringar å stället är nume-
ra huset och belysningen all-
deles utmärkt tyvärr de bå-
da resultat inom fotografien
kunna erhållas.

Annons i Folkets Tidning 1901.
Stortorget i Lund kring 1900.
Thürings ateljé var i huset med
markiserna söder om Gleeerups,
där Ahlens finns idag.

FÖREDRAG I VÅR:

Nelly Thüring

– tongivande rösträttskämpe

Nelly Thüring var fotograf och socialdemokratisk politiker. Hon blev en av de första kvinnorna som valdes in till Sveriges riksdag 1921. Under ett par år drev hon en fotoateljé i Lund. Malin Arvidsson som forskat och skrivit om Nelly Thüring kommer att berätta om henne på Kulturen den 4 maj.

Nelly Thüring gick som 17-åring på bokhållarkurs på Hermods i Malmö, vilket så småningom ledde till anställning som kassörskas på ett hotell i Helsingborg. På uppmaning av en fotograf, som var verksam i samma hus som hotellet, började Nelly Thüring som elev i dennes ateljé. År 1900 startade hon sin första egna fotoateljé i Lund och antog namnet Thüring.

Som ung kvinna engagerade hon sig i freds rörelsen, vegetariska föreningen, nykterhetsrörelsen och, inte minst i Teosofiska samfundet. Genom Teosofiska Samfundet träffade Nelly Thüring redaktören Johan Göransson och de gifte sig i Köpenhamn 1903.

– Teosofin kom att påverka hennes världsbild. Tanken på reinkarnation gav hopp och vilja att sträva efter något bättre, även i nuvarande liv. Med ett längre tidsperspektiv var det värt att kämpa för förändring, berättade Malin Arvidsson för Sydsvenskan i en intervju 2021.

Paret separerade efter ett par år, även om de inte tog ut formell skilsmässa förrän 1917. Som ensamstående mor fortsatte hon att vara engagerad i en rad föreningar. Åren 1909–1910 bodde barnen hos Nelly Thürings äldre syster Nilla, medan hon själv reste runt som

föredragshållare och letade efter ett nytt ställe där hon kunde verka som fotograf.

Hon hittade så småningom en ny ateljé i Göteborg. Vid sidan om arbetet där engagerade hon sig för freden, nykterheten och kvinnlig rösträtt. När första världskriget

– Det är lätt att se dessa kvinnor som hjältar och föregångare. Men demokratin segrade inte över en natt, och Nelly Thüring betonade att man själv måste bidra och bli en aktiv medborgare.”
Malin Arvidsson i Sydsvenskan 2021

bröt ut beslutade hon sig för att gå in i partipolitiken. År 1916 blev hon som första kvinna invald i Göteborgs stadsfullmäktige och 1920 sålde Nelly Thüring sin ateljé för att ägna sig åt politik på heltid. Hon valdes in i andra kammaren vid valet 1921 och tillträdde sin plats i januari 1922. Hon motionerade hon om anslag till Internationella fredsbyrån i Bern och Svenska freds- och skiljedomsföreningen. Hon medverkade även vid offentliga protestmöten mot den franska ockupationen av Ruhrområdet 1923.

Nelly Thüring blev omvald för en ny mandatperiod i riksdagen 1924 och satt i kvinnoförbundets styrelse 1924–1928. Därefter lämnade hon sin styrelseplats och

avböjde att ställa upp i riksdagsvalet.

År 1929 återupptog hon sin verksamhet som fotograf i Enskede. Hon hade också ett stort intresse för språk och var verksam som studiecirkeledare i engelska.

Som pensionär höll Nelly Thüring fortsatt kontakt med ledande socialdemokrater, till exempel Lisa Mattson, riksdagsledamot och ordförande i Sveriges socialdemokratiska kvinnoförbund. I sin minnesartikel, ”Den sista av de fem första”, skriver Lisa Mattson: ”Jag har aldrig blivit så betagen av någon kvinna. Jag har aldrig, vare sig förr eller senare, mött någon som så intellektuellt, engagerat, ideologiskt omutbart och samtidigt nästan barnsligt optimistiskt betraktade dagens politiska situation och morgondagens utvecklingsmöjligheter.”

– Hon kallade sig gärna internationalist och hade nog tyckt det var spännande att hänga med i dagens diskussioner om globalisering, berättade Malin Arvidsson i Sydsvenskan.

Nelly Thüring dog 1972, 96 år gammal. ■

Texten är ett sammandrag av Malin Arvidssons artikel om Nelly Thüring i Svensk kvinnobigrafiskt lexikon och från en intervju i Sydsvenskan, oktober 2021.

Modell av Lund som staden såg ut ungefär år 1500 – före reformationen. Modellen finns på Kulturen.

Den enda domkyrkan och de många kvarterskyrkorna

Under medeltiden var Lund Nordens kyrkotätaste stad. Här fanns tjugotvå socknar, nitton särskilda sockenkyrkor, fyra kloster och två hospital, förutom själva domkyrkan. Allhelgonaklostret, ett munkkloster, hade redan på 1070-talet grundats utanför staden. Vi vet att S:t Peters nunnekloster fanns i Lund på 1140-talet. Dominikanerna etablerades här 1223, redan tolv år efter att orden hade godkänts av påven, och franciskanerna 1238.

Men varför fanns här alla dessa kvarterskyrkor? Hur många människor bodde i Lund på medeltiden och hur livnärde de sig jämte kyrkorna och klostren?

Och hur kom det sig att de flesta kyrkorna revs och den kyrkliga egendomen drogs in till kronan i samband med reformationen av den danska kyrkan som började 1536? Idag återstår ju bara Domkyrkan och Klosterkyrkan; några av de andra kan vi minnas genom plaketter som satts upp i gatubilden.

Anders Jarlert, professor emeritus i kyrkohistoria, berättar i sitt föredrag på Kulturen om detta dramatiska skede som i så hög grad har präglat Lunds historia men som de flesta av oss inte vet särskilt mycket om. Läs mer om reformationen i Lund på nästa uppslag ➔

FÖREDRAG I VÅR:

Anders Jarlert föreläser på Kulturens auditorium den 16 februari kl. 18.

Kristian III, dansk kung 1534–59, ses här i en porträttmålning från 1550-talet. Kungen ledde genomförandet av reformationsverket i Danmark 1536–37, vilket fick långtgående konsekvenser för landets tidigare ledande katolska centrum, ärkebiskopsstaden Lund. Bild från Malmö Museer.

När ärkesätet avskaffades och kyrkorna raserades

Som kyrklig metropol och huvudresidens för hela medeltiden fungerat som en riksstad och upphörde snabbt Lunds månghundraåriga ställning i Danmark. Här följer ett utdrag ur Sten Skansjö's beskrivning av förloppet, hämtat ur *Lunds stads historia, band 2*.

Reformationens genomförande 1536/37 markerar slutet på Lunds särställning som kyrklig metropol sedan äldre medeltid. Malmö hade fungerat som ett centrum i reformationsrörelsen och hade samtidigt en påtaglig kommersiell utveckling under 1500-talet, då staden växte fram som Danmarks andra stad i storlek. Mot Malmö markanta uppgång på flera plan svarade Lunds relativa nedgång under samma period.

Ärkebiskopsdömet i Lund, som hade instiftats 1103/1104, avskaffades alltså 1536 av Kristian III. Men Lunds funktion som centrum för ett biskopsstift kvarstod, även om stiftschefen för en tid gick under benämningen superintendent. Likaså fanns domkapitlet och domskolan kvar. Lund hade under medeltiden varit en stad med ärkebiskopskyrka, flera kloster och ett stort antal sockenkyrkor, med som mest tjugosju kyr-

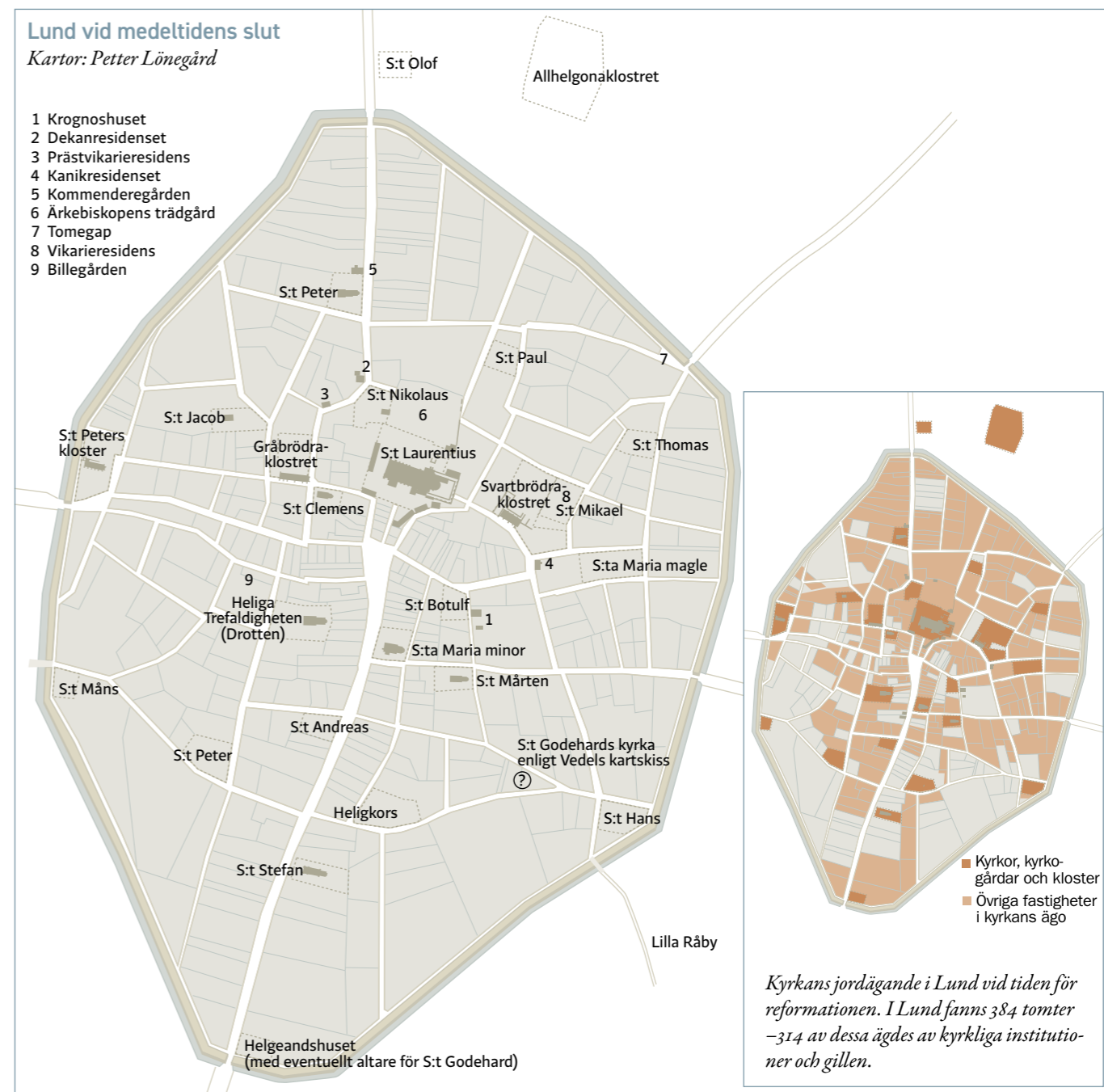
kobyggnader (inklusive kloster- och hospitalskyrkor). Med de kyrkopolitiska besluten och den nya kyrkoordningen efter 1536 förlorade stadens många kyrkor sina gamla funktioner. Enligt den nya läran ansågs kyrkorna inte längre behövas för de själmässor som dagligen hade genljudit vid alla de hundratals altaren som stadens kyrkor innehållit under den katolska tiden. Nu kom det till och med en kunglig befallning om att stadens kyrkor skulle rivas.

Vi har beklagligtvis inte kvar det kungliga brevet i sin helhet där Kristian III utfärdade denna långtgående raseringsorder. Brevet är endast känt i form av en regist, som är en förkortad, närmast rubrikartad sammanfattning i ett register (tegnelse) från den danske kungens kansli. Under rubriken ”Tegnelse over alle Lande fra 1536” återges brevet i tryckt form i Danske Magazin på följande sätt:

Item ett breff tiill Lunde borger, att the neder bryde the kircker och kirckegorde ibidem, och Torne herret fører samme kalck och steen tiill Malmøo samledes et breff tiill Malmøo de eodem.

Denna lite dunkla sammanfattning av ett längre brev tycks vara allt vad som bevarats av skriftligt källmaterial om starten på detta vidlyftiga rivningsprojekt: kungen ger här en befallning till Lunds borgare om att de ska bryta ner kyrkor och kyrkogårdar där (”ibidem”), alltså i staden. Bönderna i Torna härad ska föra kalk och sten till Malmö; ett brev om detta (”de eodem”) sägs också ha utgått till Malmö.

Det anges inga motiv bakom kungens befallning i denna korta notis, och vi kan inte avgöra i vilken mån detta var ett ideologiskt motiverat beslut, ett exempel på hur segraren väljer att aktivt förintna den förlorande motståndarsidans monument och symboler. Detta har sannolikt spelat en stor roll, eftersom kungen personligen var djupt seriös i sin lutherska fromhetsutövning. I ett kungligt brev, som tillfogades kyrkoordningen, gav han uttryck för en nog så tydlig antikatsk inställning, även om den till formen var propagandistiskt tillspetsad: han beskrev här anhängarna av den gamla läran som ”det antikristelige parti”, som har ”givet os djävlels lære, som lærer att prædike løgn og skrømteri”. Han hånade klosterregler, avlat, skärseld, helgonäkallelsor och flera inlag i gudstjänsten som han såg som motbjudande och förlegade. Som den danska kyrkans nya överhuvud engagerade han sig i stort som smått när det gällde att befärma reformationskyrkans genomslag i riket. I det perspektivet kan man kanske förstå iveren att rasera kyrkor i Lund.

Det bör genast tilläggas att Lund inte var den enda danska stad som vid denna tid drabbades av nedlagda kyrkor. En delvis parallell utveckling kan främst ses i Roskilde, Viborg och Ribe, städer som i likhet med Lund hade anor från sen vikingatid och hade utvecklats till medeltida stiftstäder med flera sockenkyrkor och kloster. I Roskilde fanns under medeltiden en domkyrka jämte fjorton sockenkyrkor och fem kloster, men av dessa anläggningar var det endast fem som överlevde 1500-talet. Till skillnad från Lund känner vi inte någon motsvarande kunglig befallning om att kyrkorna aktivt skulle rivas. De flesta kyrkorna stängdes dock och lämnades att förfalla, innan de revs ner under decennierna efter 1536. För Viborg är siffrorna något osäkra, men här fanns jämte domkyrkan minst tolv

medeltida sockenkyrkor och fem kloster; efter reformationen fanns endast domkyrkan kvar. I Ribe fanns under medeltiden domkyrkan, sex sockenkyrkor och fyra klosteranläggningar; efter reformationen återstod endast domkyrkan och två tidigare klosterkyrkor.

Likväl blev omfattningen av aktiva kyrkoraseringar tveklöst störst i rikets främsta kyrkostad, Lund, inte bara i ett danskt perspektiv; enligt kyrkohistorikern Per Beskows bedömning representerade kyrkorivningarna i Lund 1536–37 ”en i Europa unik förstörelse”. Ett specifikt maktpolitiskt motiv har bidragit till kyrkoraseringarna i Lund och kan förklara att förfarandet här delvis blev ett annat än i Roskilde. Det framgår nämligen av kungens befallning till lundaborgarna att de nedrivna lundakyrkor-

nas byggsten skulle användas till ett bygge i Malmö, och andra källor visar tydligt vilket byggprojekt det gällde: det kungliga slottet Malmöhus. Detta slott hade till vissa delar förstörts 1534, under grevefejden, men det var just i perioden närmast efter 1536, nämligen 1537–42, som detta riksfäste återuppgjordes och moderniserades. Detta var för kungen en prioriterad uppgift, ett led i att ytterligare stärka centralmakten. Malmöhus blev nu centrum i ett nybildat, omfattande skånskt kronolän, och de många kyrkobyggnaderna i Lund erbjöd ett lättillgängligt byggnadsmaterial. Och nu var det kronan som ägde de flesta av stadens kyrkor och fritt kunde disponera dem. ■

Sten Skansjö 2012
Texten från *Lunds historia, band 2*.

Posttidning B

Avs.
Föreningen Gamla Lund
Kattesund 6A
222 23 Lund

Snabbguide till våra aktiviteter:

- 16 februari: Anders Jarlert, Kulturens auditorium kl. 18.
11 mars: Kyrkogårdsvandring, Klosterkyrkan
23 mars: Lars Edgren, Kulturens auditorium kl. 18.
24 april: Årsmöte, Stadshallen
4 maj: Malin Arvidsson, Kulturens auditorium kl. 18.
Uppdaterad info: www.gamlalund.se

Årsmöte

Gamla Lunds årsmöte kommer i år hållas i den nyrenoverade stadshallen. Förutom sedvanliga årsmötesförhandlingar blir det bildvisning och samtal med lundafotografen Hans Aarenstrup. Datum är den 24 april. Klockslag inte fastslaget ännu, men meddelas via epost och på föreningens hemsida.

Följ oss på Facebook!

Gamla Lund har ökat närvaron på Facebook och publicerar dagligen bilder från förr och tipsar om evenemang med mera.
www.facebook.com/gamlalund

LUNDS HISTORIEDAGAR

Evenemanget Lunds historiedagar återkommer i vår. Den 3 och 4 juni fylls Lundagård med omnejd av levandegjord lundahistorie, föreläsningar med mera. Programmet presenteras inom kort på www.lundshistoriedagar.se

Tack!

Gamla Lund tackar dem som på olika sätt frikostigt gynnat föreningens verksamhet:

Lunds kommun
Sparbanken Skåne
Thora Ohlssons stiftelse

Hämta årsbok

Förra årets årsbok, "Otto Lindblad" av Carlhåkan Larsén finns att hämta på kansliet. Boken ger en inblick i 1800-talets akademiska Lund, Skandinavismen och den stora sångarfärden 1846 som gav grundplåten till finansieringen av Akademiska Föreningens borg – med mera.

Föreningen Gamla Lund Medlemskort 2023

Medlemskortet berättigar till inträde vid föreningens föredrag och evenemang.

Namn _____

Datum _____

Skriv namn och inbetalningsdatum på kortet.

Föreningen Gamla Lund

Kansliföreståndare:

Amelie Andersson

Ansvarig utgivare:

Anna Svenson

Post- och besöksadress:

Kattesund 6 A, 222 23 Lund

Telefon: 046-12 12 65

E-post: gamlalund@telia.com

Webbplats: www.gamlalund.se

Bankgiro: 325-1675

Swish: 123-4227807

Bankgiro Jubileumsfonden

Gamla Lund: 5038-4775

Öppettider: Måndag, tisdag,

onsdag och fredag kl. 10.00–

14.00 och torsdag kl. 12.00–16.00

Tryck: All-Media Öresund,

Kävlinge

Glöm inte att förnya medlemskapet för 2023!

bankgirot

INBETALNING/GIRERING AVI

Nr

Årsavgifter för 2023

Huvudmedlem 290:-

Familjemedlem (på samma adress) 60:-

Ungdoms- (upp till 25 år)

och studentmedlemskap: 150:-

Företagsmedlemskap 1000:-

Frivillig gåva

Summa _____

Betalningsavsändare

Namn: _____

Adress: _____

E-post: _____

Telefon _____

Betalningsmottagare

Föreningen Gamla Lund

Inbetalningsavgift
(ifylls av banken)

Belopp kronor

öre

Till bankgiro nr (ifylls alltid)

3 2 5 - 1 6 7 5

#

#

3251675 #45#